

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 15C/32/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812204707
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kiššová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2014:3812204707.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Evou Kiššovou v právnej veci navrhovateľov: 1/ G.. D. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., P. č. X, 2/ U. Š., nar. X.X.XXXX, bytom F., ul. F. č. XX, zast. navrhovateľom v 1/ rade G.. D. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., P. č. X, proti odporcovi: Slovenská republika, Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky so sídlom Bratislava, Námestie slobody č. 6, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Mesto Prievidza, Námestie slobody č. 14, Prievidza, o zaplatenie 6.700,- eur, takto

rozhodol:

Návrh **z a m i e t a**.

Odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovatelia návrhom podaným 13.3.2012 uplatnili voči odporcovi nárok najskôr na zaplatenie 3350,- eur, ktorý im vznikol v dôsledku nečinnosti a prieťahov orgánu štátnej správy a nesprávnych úradných postupov v súvislosti s identifikáciou polohy ilegálnej stavby garáže a skladu stavebníka E. C.. Túto stavbu postavil stavebník sčasti aj na ich pozemku, a to parcele č. XXXX k.ú. F., na ktorej stojí ich rodinný dom č.s. XX. Pri stavebných prácach zasiahol do ich pozemku aj tak, že obnažil základy ich domu a zrejme ich aj poškodil. Zvod zrážok zo stavby zviedol na ich pozemok tesne k základom a murivu domu, a to napriek tomu, že vo vzdialenosti 3 metrov od stavby je verejná kanalizačná šachta. V dôsledku toho dochádzalo k poškodzovaniu rodinného domu, čo viackrát konštatoval aj stavebný úrad. Na umiestnenie stavby aj na ich pozemok bolo viackrát upozorňované účastníkmi konania, a to ústne ako aj v množstve písomných podaní, pričom stavebný úrad túto skutočnosť ignoroval. Nesprávnym úradným postupom bolo vydanie rozhodnutia zo dňa 4.10.2004, ktorým bolo stavebné konanie prerušené a časť účastníkov bola odkázaná na súd a majitelia parcely XXXX k.ú. F. neboli ani spomenutí. V súvislosti s touto nezákonnosťou vznikli výrazné prieťahy s negatívnymi dôsledkami pre nich. Dôsledky tohto zlyhania priznáva stavebný úrad aj prípisom z 22.2.2008, kde priznáva, že situovanie stavby aj na predmetnú parcelu im nebolo známe. Ďalšou nezákonnosťou je rozhodnutie mesta zo dňa 5.4.2005, kde sa konštatuje, že stavebník sa v konaní nezúčastňuje, preto zabezpečí vypracovanie geometrického plánu mesto. Namiesto toho, aby bolo nariadené odstrániť stavbu, bol tento geometrický plán skutočne objednaný a uhradený mestom. V tomto pláne sa konštatuje zásah stavby aj do parcely č. XXXX k.ú. F.. Situovanie stavby aj do tejto parcely konštatuje aj ďalej znalec Ing. H. K. č. 7/2008, ktorý bol podaný v súdnom konaní. Na situovanie stavby do ich pozemku reaguje aj Regionálny úrad verejného zdravotníctva F.. V dôsledku týchto nesprávnych úradných postupov, zneužitia právomoci, ignorácií, diskriminácií a neodpovedania na podnety im navrhovateľom vznikla veľká časová záťaž formulovaním a poukazovaním na nesprávne úradné postupy, nečinnosti, spracovanie materiálov, finančná záťaž administratívnymi a polygrafickými prácami, pocity krivdy, ponižovania, psychického tlaku a problémov, stresy z dôvodu arogancie a cynizmu štátnej správy, porušovania práv zaručených ústavou, hrubé

zasahovanie do právnych pomerov ich majetku a ďalej neriešením problémov stavby a jej dôsledkov nemali prístup k oprave a údržbe domu a podobne. Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody bola podaná 28.7.2011, na čo odpovedal odporca listom, v ktorom odvracia pozornosť od podstaty problému. Preto obaja navrhovatelia sú nútení domáhať sa ochrany súdnou cestou.

Navrhovateľa v 2/ rade zastupoval v konaní navrhovateľ v 1/ rade z dôvodu zhoršeného zdravotného stavu /č.l. 359 spisu/.

Na výzvu súdu navrhovatelia doplnili zdôvodnenie svojho nároku tak, že sa domáhajú odškodnenia podľa zákona č. 514/2003 Z.z. v planom znení, najmä za morálne ujmy, aroganciu a neplnenie si povinností, nesprávne úradné postupy pri výkone verejnej moci. Hlavný nesprávny úradný postup predstavoval dlhodobé, zámerné zamlčovanie skutočností, že ilegálna stavba je na parcele č. XXXX k.ú. F.. Následne navrhovatelia v priebehu konania dopĺňali svoje vyjadrenia početnými písomnými vyjadreniami tak z priebehu stavebného konania ako i predmetného súdneho konania, v ktorých v súhrne poukazovali na neriešenie otázky identifikácie polohy stavby garáže a skladu aj na parcele č. XXXX k.ú. F..

Odporca písomným vyjadrením z 15.8.2012 poukázal na svoj list z 4.1.2012, ktorým odpovedal navrhovateľom na ich žiadosť o predbežné prerokovanie predmetného nároku, ktorý nárok nebol uspokojený. Uplatnil námietku premičania vzhľadom na čas, kedy mala podľa navrhovateľov vzniknúť škoda a dátum uplatnenia nároku. Poukázali na prebiehajúce konanie na OS Prievidza 7C/66/2011, kde navrhovatelia uplatňujú obdobný nárok v súvislosti s rozhodnutím zo dňa 4.10.2004. Namietané stavebné konanie začalo dňa 25.11.1997 podaním žiadosti stavebníka o vydanie dodatočného povolenia na stavbu a v danej veci bolo vydaných viacero rozhodnutí. Rozhodnutím z 4.10.2004 bolo prerušené stavebné konanie pre neozrejenie vlastníckeho resp. iného práva stavebníka k pozemku zastavaného stavbou, následne krajský stavebný úrad rozhodnutie o prerušení konania ponechal v platnosti, čo oznámil listom z 18.10.2007. V tej dobe už prebiehalo na OS Prievidza sp. zn. 7C/180/2006, ktoré skončilo vydaním rozhodnutia dňa 9.2.2010 o odstránení časti stavby zasahujúcej do parcely č. XXXX k.ú. F.. Uvedené súdne konanie prebiehalo práve vo väzbe s rozhodnutím o prerušení konania. Tvrdeniami navrhovateľov o tom, že stavebný úrad sa neriadil právnym názorom bývalého Krajského úradu v S., odboru životného prostredia, dopustil sa nesprávneho úradného postupu, nezohľadnil záporné stanovisko Regionálneho úradu verejného zdravotníctva v W., že rozhodnutie o prerušení konania má množstvo nedostatkov a chýb, sa zaoberali príslušné správne orgány, súdne orgány a orgány prokuratúry a opodstatnenosť týchto námietok sa nikdy nepreukázala. Odporca ďalej odmieta tvrdenie, že prístupom stavebného úradu nastali veľké prietahy v konaní, nečinnosť neodpovedaním na podnety a neodkázaním účastníkov konania na súd a podobne. Správne orgány opakovane upozorňovali stavebníka, aby nevyužíval stavbu a odstránil nedostatky, trvanie konania bolo spôsobené hlavne prietahmi v riešení predbežnej otázky. Navrhovatelia boli vyzývaní na riešenie tejto otázky už v roku 1998 a aj v roku 2004 súdnou cestou, avšak urobili tak až v roku 2006. Celé konanie o odstránenie predmetnej stavby bolo v súlade s právnym poriadkom SR, účastníci konania mohli obhajovať svoje práva a záujmy, mali možnosť sa vyjadrovať, čo následne aj využili. Ďalej odporca poukázal na konanie KS Trenčín vo veci 11S 12/2010, konanie pred NS SR vo veci 6SŽo 253/2010. Ďalej v priebehu konania sa dňa 7.6.2007 uskutočnil na stavbe výkon hlavného štátneho stavebného dohľadu zamestnancami Slovenskej stavebnej inšpekcie, v dôsledku ktorého došlo k vyprataniu stavby. Následne bol vyzvaný stavebník na doloženie projektov stavby v zmysle rozhodnutia súdu a rozhodnutím z 22.11.2010 bolo rozhodnuté o prerušení konania o dodatočnom povolení stavby z dôvodu vyžiadania podkladov, ktoré stavebník nepredložil. Následne bolo pokračované v konaní o odstránenie stavby a nariadené ústne jednanie 22.2.2011, listom z 12.5.2011 bolo oznámené, že sa pokračuje v konaní a keďže stavebník v zmysle výzvy požadovanú projektovú dokumentáciu nepredložil, stavebný úrad rozhodnutím z 20.6.2011 rozhodol o odstránení stavby. V priebehu celého tohto konania boli podávané podnety účastníkmi na riešenie nepovolenej stavby a upozornenia, že stavba sa užíva. Tieto boli riešené príslušnými orgánmi v priebehu rokov 1997 až 2011, pričom stavebný úrad opakovane upozorňoval stavebníka, aby stavbu neužíval a odstránil nedostatky. Odporca ďalej poprel existenciu uvádzanej škody uplatňovanej v návrhu na začatie konania, túto navrhovatelia nijak nepreukázali, tvrdenia o vzniku nemajetkovej ujmy sú ničím nepodložené. Nie je preukázaná ani príčinná súvislosť medzi tvrdenou škodou, resp. nemajetkovou ujmom a konaním stavebného úradu. V závere vyjadrenia odporca poukázal na to, že identický nárok

uplatňujú navrhovatelia aj v konaní pred OS Prievidza 7C/66/2011, preto prichádza do úvahy zastavenie konania pre prekážku veci začatej.

Po oboznámení sa s obsahom spisu OS Prievidza 7C/66/2011 súd uznesením 15C/32/2012 zo dňa 18.9.2012 zastavil konanie v zmysle § 104 ods. 1 O.s.p. v spojitosti s § 83 O.s.p. V dôsledku podaného odvolania navrhovateľmi Krajský súd v Trenčíne uznesením 17Co/364/2012 - 65 zo dňa 16.1.2013 uznesenie prvostupňového súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie s tým, že v predmetnej veci namietajú navrhovatelia aj iné skutkové okolnosti, nečinnosť a prieťahy a nesprávny úradný postup iných orgánov ako vo veci 7C/66/2011. Súd predvolal navrhovateľov na výsluch za účelom presnejšieho ozrejmenia, čoho sa podaným návrhom domáhajú a označenia, v čom spočívala nečinnosť a nesprávny úradný postup ktorého konkrétneho orgánu s poukazom aj na prebiehajúce konanie pred OS Prievidza č. 7C/66/2011. Navrhovateľ v 1/ rade uviedol, že bolo úmyslom rozčleniť konanie na niekoľko častí, pričom sa domáhajú v oboch veciach iných nárokov. V predmetnej veci sa domáhajú nárokov v súvislosti s nesprávnym úradným postupom Mesta F. ohľadom identifikácie polohy ilegálnej stavby - garáž a sklad, ktorá stavba zasahovala aj do parcely č. XXXX k.ú. F., čo bolo stavebnému úradu známe. Svojho nároku sa domáhajú aj titulom prieťahov konaní, ktoré v tejto súvislosti v stavebnom konaní nastali.

Súd v zmysle uvedeného preto pokračoval v konaní prejednaním a rozhodol rozsudkom vo veci samej. Predmetom konania podľa návrhu vo veci 7C/66/2011 je okrem iného i namietanie postupu Mesta F. v súvislosti s konaním a rozhodnutím mesta z 4.10.2004, chybným postupom mesta v čase pred vydaním tohto rozhodnutia, stavba nebola posudzovaná aj vo vzťahu k vyhláške č. 532 a podobne. Nárok na zaplatenie celkom 8500,- eur v prospech všetkých navrhovateľov D. Š., U. Š., O. P., B. W., E. Ď. bol predbežne prerokovaný inou žiadosťou ako v predmetnom konaní.

Písomným podaním z 4.3.2013 navrhovatelia rozšírili nárok na zaplatenie 6700,- eur s prihladnutím k enormnému rozsahu opakujúcich sa nesprávnych úradných postupov, ignorovanie skutočností, porušovania zákona a podobne. Súd uznesením sp. zn. 15C/32/2012 zo dňa 14.3.2013 pripustil zmenu návrhu /rozšírenie/ o sumu 3350,- eur.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, listinnými dôkazmi, a to písomnými vyjadreniami navrhovateľov, písomným vyjadrením odporcu, oznámením Mesta F. z 12.5.2011, rozhodnutím Mesta F. z 20.6.2011, sp. zn. 2.4.3.-01-1683-2011, listom odporcu z 4.1.2012 zn. 01608/2012/SVBP-00413, fotokópiou časti spisu OS Prievidza 7C/66/2011 - vid' č.l. 46 až 51 a č.l. 80 až 316 spisu, uznesením NS SR 6Sžo 253/2010, rozsudkom OS Prievidza č. 10C/150/2006 z 21.10.2010, uznesením č. 5C/63/2011 z 28.6.2012, LV č. XXXX k.ú. F., na základe čoho zistil tento skutkový stav:

Podaním žiadosti stavebníka E. C. dňa 25.11.1997 začalo stavebné konanie o vydanie dodatočného povolenia stavby - Garáž a sklad na pozemkoch - parcele č. XXXX a XXXX k.ú. F.. Vo veci bolo vydané najskôr dňa 14.11.2002 rozhodnutie o prerušení konania s odkázaním na súdne rozhodnutie podľa § 137 stavebného zákona, ktoré však bolo rozhodnutím odvolacieho orgánu zo dňa 20.5.2003 zrušené a v stavebnom konaní sa následne pokračovalo novým konaním. Dňa 14.4.2004 vydalo Mesto F. výzvu na doplnenie žiadosti stavebníka, aby do 60 dní predložil vyjadrenia a stanoviská príslušných štátnych orgánov za účelom posúdenia, či stavba nie je v rozpore s verejnými záujmami, zároveň bolo stavebné konanie prerušené.

Rozhodnutím Mesta F. z 4.10.2004 zn. 2.4.03 - 4401-2004 podľa § 137 stavebného zákona odkázal stavebný úrad účastníkov konania - spoluvlastníkov pozemku parcely č. XXXX k.ú. F., a to O. P., B. W., E. Ď. riešiť občianskoprávne námietky vyplývajúce z vlastníckych práv k pozemku parcely č. XXXX k.ú. F. na súd a z tohto dôvodu prerušil stavebné konanie do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci.

Rozsudkom OS Prievidza sp. zn. 7C/180/2006 právoplatným 25.2.2010 bolo rozhodnuté o návrhu podielových spoluvlastníkov parcely č. XXXX O. P., B. W.Y., E. Ď. tak, že odporca E. C. bol povinný

odstrániť časť stavby garáže a skladu, ktorou zasahoval do pozemku XXXX k.ú. F., ktorá plocha je vyznačená v geometrickom pláne znalca Ing. H. K. zo dňa 3.12.2008, ako parcela č. XXXX/X zastavaná plocha o výmere, a to v lehote 50 dní od právoplatnosti rozhodnutia. V prevyšujúcej časti bol návrh zamietnutý. Znalec v predmetnej veci sa zaoberal aj otázkou, či stavba zasahuje aj na pozemok parcelu č. XXXX k.ú. F., pričom uviedol, že stavba garáže a skladu do tejto parcely nezasahuje, čo vyplynulo i z geometrického plánu č. 57a/2005 vyhotoveného dňa 19.4.2005 spoločnosťou GEOmark s.r.o Prievidza a zároveň i z výpovede svedkyne H. F.E..

Stavebný úrad výzvou zo dňa 5.8.2010 vyzýval stavebníka na pokračovanie v konaní o dodatočnom povolení stavby tak, aby doložil stavebnému úradu projektovú dokumentáciu stavby v stave po vykonaných úpravách v zmysle právoplatného rozhodnutia súdu.

Stavebný úrad oznámil listom zn. 2.4.3.01-1683-2011 zo dňa 31.1.2011 začatie konania o odstránenie stavby podľa § 90 stavebného zákona s nariadením ústneho jednania dňa 22.2.2011, na ktorom jednaní bolo zistené, že časť stavby zasahujúca do parcely č. XXXX k.ú. F. je odstránená. Následne listom z 12.5.2011 /č.l. 31 spisu/ stavebný úrad oznámil, že pokračuje v konaní o dodatočnom povolení, resp. odstránení predmetnej stavby na pozemkov parcela č. XXXX a XXXX k.ú. F. prerokovaním odstránenia stavby a jeho podmienok. Stavebník požadovanú upravenú projektovú dokumentáciu nepredložil.

Rozhodnutím Mesta F. z 20.6.2011 značke a 2.4.2.-01-1683-2011 rozhodol stavebný úrad o nariadení odstránenia stavby Garáže a skladu na pozemku parcele č. XXXX a XXXX v k.ú. F., a to stavebníkovi E. C. do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Na podanie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku navrhovateľov, ktorá bola podaná 28.7.2011 /č.l. 390 spisu a je identická s návrhom vo veci samej 15C 32/2012/ odpovedal odporca listom z 4.1.2012, v ktorom poukázal, že v tejto súvislosti prebieha na OS F. súdne konanie pod sp. zn. 7C/66/2011. Chronologicky poukázal na priebeh stavebného konania, ktoré začalo dňa 25.11.1997 podaním žiadosti stavebníka E. C. na vydanie dodatočného povolenia stavby Garáže a skladu. Následne rozhodnutím z 4.10.2004 bolo stavebné konanie prerušené z dôvodu, že stavebník nepreukázal, že vlastníkom celého pozemku k.ú. F. parcela č. XXXX. Následne Krajský stavebný úrad preskúmaval právoplatné rozhodnutie stavebného úradu z 4.10.2004 mimo odvolacieho konania, pričom citované rozhodnutie stavebného úradu o prerušení konania ponechal v platnosti. Keďže v prebiehajúcim konaní uplatnili spoluvlastníci pozemku námietky týkajúce sa vlastníckeho práva a medzi účastníkmi nedošlo k dohode o občianskoprávnej námietke, stavebný úrad prerušil konanie do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci. Následne prebiehalo konanie aj v ktorom preskúmaval KS Trenčín zákonnosť rozhodnutia stavebného úradu z 4.10.2004, pričom žalobný návrh bol zamietnutý z dôvodu zmeškania lehoty na podanie žaloby, nepreskúmateľnosti rozhodnutia súdu a nedoplnenia žalobného návrhu. V súvislosti s rozhodnutím stavebného úradu z 4.10.2004 na podnet navrhovateľov sa viedlo i konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy pred KS Trenčín č.k. 11S 12/2010, v ktorom bolo dňa 31.3.2010 rozhodnuté tak, že žalobný návrh bol zamietnutý. Následne v odpovedi odporca uviedol, že OS Prievidza rozsudkom sp.zn. 7C/180/2006 zo dňa 9.2.2010 rozhodol o odstránení časti stavby zasahujúcej do parcely č. XXXX stavebníkom, a to v presne vymedzenej časti vyznačenej v geometrickom pláne Ing. H. K. zo dňa 3.12.2008. Následne stavebník uvedenú časť stavby odstránil. V následnom postupe v stavebnom konaní stavebný úrad vyzýval stavebníka na doplnenie potrebných podkladov, najmä projektovej dokumentácie stavby a iné, pričom stavebník tieto podklady nedoplnil. Preto následne začalo konanie o odstránenie predmetnej stavby spojené s miestnym zisťovaním a výsledkom tohto konania bolo vydanie rozhodnutia o odstránení celej stavby garáže a skladu rozhodnutím z 20.6.2011. Uvedené rozhodnutie stavebného úradu bolo krajským stavebným úradom rozhodnutím č. KSU - 2011 - 746/2353-2/Ka zo dňa 19.9.2011 zmenené len v časti odstránenia stavby - a to zostávajúcej časti stavby Garáže a skladu na pozemku parcele č. XXXX a XXXX k.ú. F. a vo zvyšnej časti bolo rozhodnutie stavebného úradu potvrdené. Z uvedeného vyplýva záver, že príslušné orgány štátnej stavebnej správy konali transparentne, boli zachované práva na obhajobu záujmov dotknutých osôb. Dlhoročné trvanie stavebného konania bolo spôsobené prietahmi v riešení predbežnej otázky. Prerušenie stavebného konania o dodatočnom povolení stavby rozhodnutím z 4.10.2004 bolo spôsobené skutočnosťou, že stavebný úrad nemal k dispozícii doklady potrebné pre rozhodnutie vo veci, vyskytla sa prekážka vyplývajúca z vlastníckych práv k pozemku parcely č. XXXX k.ú. F., táto prekážovala rozsah rozhodovacej právomoci stavebného úradu a o tejto mohol rozhodnúť len súd. Postup stavebného úradu nevykazuje znaky nesprávneho úradného postupu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z.. Ďalej odporca v

odpovedi na predbežné prerokovanie nároku uviedol, že k uplatňovanej výške škody neboli doložené žiadne doklady, ktorými by sa mohla preukázať existencia vzniknutej škody. Prípadné náklady vzniknuté s administratívnymi a polygrafickými prácami sú v zmysle § 31 správneho poriadku trovami konania, ktoré si znáša účastník sám. V návrhu nie je uvedené ani presné časové obdobie, za ktoré sa majetková ujma uplatňuje, nie je možné posúdiť prípadnú príčinnú súvislosť medzi vznikom a postupom správnych orgánov v danej veci. Nárok na náhradu škody nie je možné preto uznať a o tomto nároku je ďalej oprávnený rozhodnúť len príslušný súd.

Z prehľadu súdnych konaní vedených navrhovateľmi na OS Prievidza vyplýva, že navrhovatelia viedli konania o náhradu škody voči E. C., iné konania voči SR / MDV a RR SR, resp. MS SR/. Napríklad v konaní 5C/63/2011 uplatnili navrhovatelia ako podieloví spoluvlastníci rodinného domu č.s. XX a parcely č. XXXX v k.ú. F. nárok voči SR, zast. MV a RR SR, ktorým sa domáhali nariadenia odstránenia ilegálnej stavby. Toto konanie bolo skončené zastavením konania dňa 28.6.2012, právoplatné 21.8.2012.

Vo veci 10C/150/2006 bol zamietnutý návrh navrhovateľov Ing. D. Š. a U. Š. voči odporcovi E. C., ktorým sa domáhali náhrady škody na ich rodinnom dome v súvislosti so stavbou garáže a skladu, pričom stavebník E. C. mal svojou stavbou spôsobovať vlhnutie a vznik plesní na ich rodinnom dome. Návrh navrhovateľov bol v celosti zamietnutý rozsudkom zo dňa 21.10.2010, právoplatný 9.8. 2011.

V priebehu konania navrhovateľ v 1/ rade aj ako zástupca navrhovateľa v 2/ rade naďalej tvrdil, že ilegálna stavba garáže zasahovala do parcely č. XXXX, ktorá je v podielovom spoluvlastníctve oboch navrhovateľov /viď LV č. XXXX k.ú. F./.. Poukazovali na všetky pripomienky, upozornenia od roku 2002, ktoré dávali stavebnému úradu v tejto súvislosti v stavebnom konaní o odstránenie tejto nelegálnej stavby. Mesto F. ako stavebný úrad malo túto vedomosť aj z geometrického plánu vyhotoveného GEOmark s.r.o. Prievidza, ktorý plán túto skutočnosť potvrdil. Vyplýva to ďalej aj z oznámenia Regionálneho úradu verejného zdravotníctva z roku 2004 /viď č.l. 383 spisu/, stavebný úrad mal v tejto súvislosti žiadať aj stanovisko toho úradu. Ani zistené nedostatky stavebný úrad nerešpektoval, v rozhodnutí z 4.10.2004 toto ani neuviedol. Vedomosť stavebného úradu o zasahovaní stavby do predmetnej parcely mal úrad aj z listu z 22.2.2008. Aj z posudkov podávaných v iných súdnych konaniach vyplynulo, že stavba je nesprávne umiestnená, neumožňuje prístup, opravu domu a podobne. Mesto k zásahu stavby do parcely č. XXXX k.ú. F. nezaujímalo žiadne stanovisko. V súvislosti s týmto nesprávnym úradným postupom si neuplatňujú škodu, ale nemajetkovú ujmu, a to zadost'učinenie v súvislosti s tým, že museli na túto skutočnosť poukazovať množstvom listom, odvolaní, organizovaním stretnutí, čo im zobralo množstvo času a stavebný úrad na toto nereagoval, neriešil to. Nemajetková ujma spočívala v pocitoch krivdy, ponižovania, arogancie, psychického tlaku z porušovania práv a podobne. Keďže mesto nekonalo dlhodobo, spôsobilo priedahy v konaní a 14 rokov ich tyranizovalo, žiadajú žalovanú sumu.

Odporca v priebehu konania neuznal nárok navrhovateľa ani čo do opodstatnenosti, namietal nepreukázanie škody a príčinnej súvislosti a opakovane vzniesol námietku premlčania vzhľadom na začiatok plynutia premlčania v roku 2004 vydaním rozhodnutia o prerušení konania z 4.10.2004. Pokiaľ Mesto F. rozhodlo o prerušení konania v roku 2004 a rozhodnutie o odstránení stavby bolo v roku 2011, toto sa netýkalo parcely č. XXXX k.ú. F., ktorá je vo vlastníctve navrhovateľov. Uvedené rozhodnutie z 4.10.2004 nebolo zrušené v rámci odvolacieho a ani iného preskúmvacieho konania. Navrhovatelia mali možnosť namietat postup stavebného úradu. Poukázal ďalej na konanie 11S 12/2010 a ďalej na konanie 6Sžo 253/2010, v ktorom konaní bolo potvrdené uznesenie KS TN č. 13S 37/2010 z 25.8.2010, ktorým bolo zastavené konanie o návrhu navrhovateľa na obnovu konania veci vedenej pred KS TN 11S 12/2010 v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy, a to z procesných dôvodov. V tomto konaní 11S 12/2010 /viď spis 11S 12/2010/, KS Trenčín zamietol návrh navrhovateľa v konaní o nečinnosť orgánu verejnej správy Mesta F. uznesením z 31.3.2010. Navrhovatelia v žiadosti o prerokovanie nároku pritom neuplatňovali sumu, ktorú uplatňujú v tomto konaní. Odporca navrhol vstup do konania ako vedľajšieho účastníka Mesto F..

Mesto F. písomným podaním z 23.9.2013 vyjadrilo súhlas so vstupom do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu. K veci samej sa vyjadrilo zhodne so stanoviskom odporcu, na ktoré poukazovalo.

Podľa § 9 ods. 1,2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení platnom do 31.12.2012 štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods. 1,2 citovaného zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a citovaných ustanovení zákona považoval súd návrh navrhovateľov za nedôvodný, a preto ho zamietol.

Navrhovatelia uplatňovali v konaní nárok na nemajetkovú ujmu v peniazoch v zmysle § 17 ods. 2 citovaného zákona v dôsledku nesprávneho úradného postupu stavebného úradu - Mesta F. v súvislosti s prebiehajúcim stavebným konaním o dodatočné povolenie stavby Garáže a skladu stavebníka E. C., resp. konaním o odstránenie tejto stavby. V zmysle § 4 ods. 1 písm. d/ citovaného zákona, keďže bola uplatnená škoda pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy - stavebnoprávnej, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu, patrí uvedená pôsobnosť Ministerstvu dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR, odboru štátnej stavebnej správy a územného plánovania so sídlom v Bratislave. Tieto skutočnosti neboli v konaní sporné. Navrhovatelia uplatnili svoj nárok aj podaním žiadosti o predbežné prerokovanie nároku v zmysle § 15 ods. 1 citovaného zákona, a to dňa 28.7.2011 Navrhovatelia túto žiadosť už k dispozícii nemali a do spisu predložili len úvodnú stranu, avšak odporca potvrdil podanie takejto žiadosti s obsahovým znením totožným s predmetným návrhom. Odporca na uvedenú žiadosť odpovedal listom z 4.1.2012 tak, že žiadosti nevyhovel. V zmysle § 16 ods. 1 citovaného zákona sa preto navrhovatelia obrátili na súd podaním žalobného návrhu.

Podstata namietaného nesprávneho úradného postupu spočívala podľa navrhovateľov v tom, že Mesto F. ako stavebný úrad dlhodobo a takmer od začiatku stavebného konania ignorovalo skutočnosť opakovane namietanú navrhovateľmi, a to že stavba garáže a skladu je postavená a zasahuje aj do parcely č. XXXX k.ú. F., ktorej spoluvlastníkmi sú obaja navrhovatelia. V predmetnom konaní sa namietaný postup stavebného úradu časovo ohraničoval v podstate od vydania rozhodnutia stavebného úradu pod č. 2.4.2. - 03 - 4401 - 2004 zo dňa 4.10.2004, ktorým bolo prerušené stavebné konanie do rozhodnutia súdu o občianskoprávných námietkach spoluvlastníkov parcely XXXX k.ú. F., zastavanej predmetnou stavbou. Podľa navrhovateľov dlhodobým neriešením tejto námietky napriek opakovaným podaniam navrhovateľov v rôznych formách, vznikla na ich strane nemajetková ujma spočívajúca vo veľkej časovej záťaži formulovaním a poukazovaním na nesprávne úradné postupy, nečinnosť, spracovávanie materiálov, finančná záťaž administratívnymi a polygrafickými prácami, vznikali im pocity krivdy, ponižovania, psychického tlaku, beznádejí a podobne. Keďže tvrdená nemajetková ujma bola navrhovateľmi ohraničovaná predovšetkým od dátumu vydania uvedeného uznesenia o prerušení konania, súd podriadil posúdenie namietaného úradného postupu a samotný nárok na nemajetkovú ujmu zákonu č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení do 31.12.2003.

Vo všeobecnosti možno povedať, že predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v súlade so zákonom č. 514/2003 Z.z. je predovšetkým existencia nesprávneho úradného postupu, vznik škody alebo nemajetkovej ujmy a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou, resp. nemajetkovou ujmu. Z výsledkov vykonaného dokazovania dospel

súd k záveru, že navrhovatelia nepreukázali existenciu nesprávneho úradného postupu stavebného úradu Mesta F. a nepreukázali ani existenciu v peniazoch vyjadriteľnú nemajetkovú ujmu. V súlade s ustálenou súdnou praxou možno nesprávny úradný postup vymedziť tak, že ide o porušenie právnou normou ustanoveného predpísaného postupu štátneho orgánu, resp. o porušenie účelu postupu štátneho orgánu, ktorý - či už súvisí s rozhodovacou činnosťou štátneho orgánu, alebo s ňou nesúvisí - nenašiel svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí. Pod termínom úradný postup možno subsumovať či už aktívne konanie, teda činnosť štátneho orgánu, ale aj nekonanie, teda nečinnosť štátneho orgánu.

V stavebnom konaní vedenom na základe žiadosti stavebníka E. C. podanej dňa 25.11.1997 rozhodoval príslušný stavebný úrad o dodatočnom povolení stavby SO 01 - Garáž a sklad na pozemku č. XXXX a XXXX k.ú. F., resp. o odstránení tejto stavby. Podstata námietok navrhovateľov spočívala v tom, že táto stavba nebola identifikovaná aj ako stavba na parcele XXXX k.ú. F., ktorá je ich podielovým spoluvlastníctvom, čím boli v stavebnom konaní obchádzané ich záujmy. Je pravdou, že v stavebnom konaní boli vznesené námietky spoluvlastníkov pozemku parcely č. XXXX k.ú. F., ktorá stavba bola čiastočne zastavaná aj na tejto parcele a už v roku 2004 boli títo spoluvlastníci odkázaní na podanie žaloby na súd. Navrhovatelia pritom tvrdili, že aj oni ako spoluvlastníci parcely č. XXXX sú stavbou dotknutí, čo nebolo stavebným úradom riešené, a to napriek tomu, že povinnosť zistiť úplný skutkový stav vyplývala z § 32 Stavebného zákona. V tejto súvislosti súd konštatuje, že navrhovatelia či už v čase pred vydaním namietaného rozhodnutia o prerušení stavebného konania zo dňa 4.10.2004, ale ani následne po jeho vydaní nepredložili v rámci stavebného konania jediný relevantný dôkaz, ktorý by bol pravdivosť ich námietky potvrdzoval. Početnými podaniami síce na uvedenú skutočnosť poukazovali, ale zásah zastavanou časťou stavby aj do ich pozemku parcely č. XXXX k.ú. F. sa v priebehu celého stavebného konania nikdy nepreukázal a uvedené nebolo preukázané ani v súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 7C/180/2006, kde v rámci súdnoznaleckého dokazovania sa znalec zaoberal aj prípadným zásahom stavby do ich pozemku a uvedený zásah vylúčil. Znalec v tomto posudku identifikoval polohu stavby tak, že leží na parcele č. XXXX výmerou 34 m² a na parcele č. XXXX 7m², pričom na parcelu č. XXXX stavba nezasahuje. V zmysle § 137 ods. 1,2 stavebného zákona stavebné úrady vykonávajúce konanie podľa tohto zákona sa pokúsia vždy o dosiahnutie dohody účastníkov pri tých námietkach, ktoré vyplývajú z vlastníckych alebo iných práv k pozemkom a stavbám, ale prekračujú rozsah právomoci stavebného úradu alebo spolupôsobiacich orgánov štátnej správy. Ak medzi účastníkmi nedôjde k dohode o námietke, odkáže stavebný úrad dotknutú osobu podľa povahy námietky na súd alebo na iný príslušný orgán a konanie preruší. Pokiaľ stavebný úrad mal preukázané, že posudzovaná stavba nezasahuje aj parcelu č. XXXX k.ú. F., nemal dôvod odkazovať spoluvlastníkov tejto parcely na podanie návrhu na súd. Postup stavebného úradu, ktorý teda rozhodnutím z 4.10.2004 spoluvlastníkov parcely č. XXXX k.ú. F. odkázal na podanie návrhu na súd a za tým účelom konanie prerušil bol súladný so zákonom a citovaným ustanovením. Posúdenie námietky vyplývajúcej zo sporu podielových spoluvlastníkov či a akým rozsahom zasahuje stavba do určitej parcely vzhľadom na konkrétny prípad patrilo do pôsobnosti súdu, pretože je zrejme, že dotknuté osoby námietky nevyriešili dohodou. Správnosť postupu stavebného úradu potvrdil aj Krajský stavebný úrad v preskúmvacom konaní, keď listom z 18.10.2007 oznámil, že citované rozhodnutie ponecháva v platnosti a postup stavebného úradu bol správny, pretože stavebník nepredložil doklady o tom, že má k pozemku parcely č. XXXX k.ú. F. iné právo, ktoré ho túto stavbu oprávňuje uskutočniť /vid' písomné vyjadrenie odporcu č.I. 43 spisu/. Stavebný úrad preto postupoval v súlade s postupom predpokladaným v stavebnom zákone, preto takýto postup nemôže založiť existenciu nesprávneho úradného postupu pre účely zákona č. 514/2003 Z.z. v platnom znení. Zákonnosť rozhodnutia stavebného úradu č. 2.4.2.-03-4401-2004 zo dňa 4.10.2004 pritom posudzoval aj Krajský súd v Trenčíne v konaní o návrhu na preskúmanie zákonosti rozhodnutia č. 11S 61/2008, ktorý návrh bol zamietnutý. Na podnet navrhovateľa v 1/ rade bolo ďalej vyvolané aj konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy vo veci rozhodnutia zo dňa 4.10.2004, ktoré sa viedlo na KS v Trenčíne pod č. 11S 12/2010, ktoré skončilo zamietnutím tohto návrhu z procesných dôvodov. Nemožno hodnotiť ako nečinnosť a zbytočné prieťahy v stavebnom konaní obdobie prebiehajúceho súdneho sporu pod sp. zn. 7C 180/2006, v ktorom konaní sa riešila predbežná otázka, a to či ide o stavbu, či zasahuje a v akom rozsahu do parcely č. XXXX ako i parcely č. XXXX k.ú. Prievidza, ktoré skutočnosti boli sporné v stavebnom konaní, a pre ktoré /okrem iných/ nebolo možné v stavebnom konaní pokračovať. Toto konanie pritom nevedli navrhovatelia a návrh ani priamo nesmeroval k vyriešeniu zásahu stavby do parcely č. XXXX k.ú. F.. Okrem toho predmetom konania bolo aj posúdenie odstránenia stavby ako tzv. stavby na cudzom pozemku v zmysle § 135c ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom z výsledkov vykonaného dokazovania vyplynulo, že pre účely tohto zákonného ustanovenia stavba

Garáže a skladu nie je stavbou spojenou so zemou pevnými základmi a ide v podstate o huteľnú vec. Dĺžku súdneho konania štyri roky do vydania rozsudku dňa 9.2.2010 nemožno pripísať ako zbytočné prieťahy stavebného konania. Následne postup stavebného úradu po právoplatnosti rozsudku, ktorá nastala 25.2.2010 a jeho vykonateľnosť dňa 17.4.2010 bol plynulý a vychádzal zo záveru rozsudku, keď žiadal stavebníka o doloženie upraveného projektu stavby v stave po úpravách vykonaných na základe rozsudku, a keďže stavebník uvedené podklady nedoplnil, stavebný úrad svojim oznámením z 31.1.2011 oznámil začatie konania o odstránenie stavby, následne nariadil ústne konanie a keďže stavebník nepredložil skôr žiadané doklady stavebný úrad rozhodnutím z 20.6.2011 nariadil odstránenie stavby, resp. jej zostávajúcej zvyšnej časti /medzitým bolo vydané oznámenie o pokračovaní v konaní podľa § 88 ods. 1 písm. b/ a § 88 a stavebného zákona o dodatočnom povolení, resp. odstránení stavby zo dňa 12.5.2011/. Rozhodnutie z 20.6.2011 odvolací orgán rozhodnutím č. KSU- 2011-746/2323/2K zo dňa 19.9.2011 potvrdil.

Súd ďalej prisvedčuje aj správnosti argumentácie odporcu, ktorý uvádza, že nezákonnosť konania a rozhodovania správneho orgánu zrejme tej časti stavebného konania, ktorá bola v danej veci namietaná, nebola konštatovaná a preukázaná žiadnym formálno-procesným postupom tak správnymi orgánmi, súdmi alebo prokuratúrou.

I keď dĺžka stavebného konania o dodatočnom povolení stavby, resp. odstránení stavby bola neobvykle dlhá /stavebné konanie začalo v roku 1997 a bolo ukončené nariadením odstránenia celej stavby v roku 2011/, v danej veci nebolo navrhovateľmi preukázané, že stavebný úrad porušil svoju povinnosť urobiť určitý úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonnej lehote, resp. nekonal a spôsobil zbytočné prieťahy v konaní tak ako predpokladá § 9 odst. 1 citovaného zákona. Dĺžka konania bola ovplyvnená riešením predbežnej otázky, ktorá bola predmetom samostatného súdneho konania a samotná najpodstatnejšia námietka navrhovateľov spočívajúca v tom, že oprávnenosť stavby nebola posudzovaná aj z pohľadu parcely č. XXXX k.ú. F. a bola dlhodobo ignorovaná, sa ukázala ako neopodstatnená, pretože tak v stavebnom ako i súdnom konaní nebolo uvedené preukázané. Je potrebné poukázať aj na to, že k vydaniu rozhodnutia o odstránení stavby došlo z dôvodu nepredloženia predovšetkým projektovej dokumentácie stavebníkom a nie pre námietky navrhovateľov. Preto pokiaľ navrhovatelia založili svoj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy práve s ohľadom na túto námietku, nemožno v postupe stavebného úradu v tejto súvislosti vidieť nesprávny alebo nezákonný úradný postup. Účelom stavebného konania nemôže byť zaoberať sa v stavebnom konaní nepodloženými tvrdeniami spoluvlastníkov iného pozemku o tom, že stavba do ich pozemku zasahuje, keď samotní spoluvlastníci uvedenú skutočnosť nepreukazujú. Pokiaľ navrhovatelia v priebehu konania poukazujú na geometrický plán spoločnosti Geomark s.r.o Prievidza /č.l. 391 - 392 spisu/, stanovisko Regionálneho úradu verejného zdravotníctva zo dňa 31.5.2004 /č.l. 383 spisu/ ani z týchto listinných dôkazov nevyplýva, že by predmetná stavba zasahovala do pozemku navrhovateľa. Sú to len subjektívne hodnotenia navrhovateľov, ktorí uvedenými listinami považujú polohu stavby za preukázanú.

Navrhovatelia vo viacerých podaniach poukazovali aj na zásahy, ktoré predmetná stavba spôsobila ich rodinnému domu a s tým súvisiace škody. Predmetom stavebného konania nie je zaoberať sa takýmito nárokmi, preto ani v tomto nemôže spočívať nesprávny úradný postup stavebného úradu. Nakoniec navrhovatelia viedli súdne konanie o náhradu škody vo veci 10C/150/2006 zo dňa 21.10.2010, pričom existencia takejto škody stavbou stavebníka E. C. nebola vôbec preukázaná /viď rozsudok zo dňa 21.10.2010, 10C/150/2006 - 323, právoplatný 9.8.2011.

Namieste je i argumentácia odporcu, že navrhovatelia tvrdenú nemajetkovú ujmu spočívajúcu v pocitoch krivdy, ponižovania, psychického tlaku, beznádejí, stresov z dôvodov arogancie a cynizmu štátnej správy, dlhotrvajúceho ponižovania a poškodzovania občianskej cti ako dôsledok konania alebo nekonania orgánu štátnej správy ničím nepreukázali a nepodložil žiadnymi hodnovernými dôkazmi, i keď to odporca v konaní opakovane namietal. Súd však s prihliadnutím na to, že nezistil existenciu nesprávneho úradného postupu ako základného prvku zodpovednostného vzťahu, sa existenciou ujmy nezaoberal. S prihliadnutím aj na zákonnú trojročnú premlčaciu dobu na náhradu škody v zmysle § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. v platnom znení, je dôvodná i námietka premlčania, ktorú vzniesol odporca, pretože ak mali pocity krivdy, psychického tlaku, beznádejí a podobne u navrhovateľov spôsobiť vydanie rozhodnutia z 4.10.2004, resp. postup stavebného úradu pred touto dobou, bol by nárok na takto

vzniknutú nemajetkovú ujmu premlčaný a súd by ho nemohol priznať i z tohto dôvodu. Zákon osobitne nerieši premlčanie práva na nemajetkovú ujmu, preto je možné použitie všeobecnej premlčacej doby podľa § 101 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého premlčacia doba plynie odo dňa, kedy sa mohlo právo vykonať po prvý raz, teda odkedy sa poškodený dozvedel o vzniku nemajetkovej ujmy. Ako súd konštatoval vyššie postup stavebného úradu po právoplatnosti rozsudku vo veci 7C/180/2006, bol plynulý a súladný so zákonom, tento postup nemožno označiť za nesprávny úradný postup, v príčinnej súvislosti s ktorým by mohli vzniknúť navrhovateľom nároky na nemajetkovú ujmu, pretože len prípadne toto obdobie by spadalo do „nepremilčanej“ doby vzhľadom na dátum podania žiadosti na predbežné prerokovanie nároku dňa 28.7.2011 a dobu troch rokov tomu predchádzajúcu.

Vychádzajúc z uvedeného súd návrh navrhovateľov zamietol ako nedôvodný.

V konaní bol úspešný odporca a vedľajší účastník, avšak vedľajší účastník náhradu trov konania neuplatnil. Na pojednávaní dňa 9.1.2014 odporca uplatnil náhradu trov konania, ktoré však bližšie nešpecifikoval. Trovy konania neuplatnil ani v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V zmysle § 151 ods. 2 O.s.p. preto súd nebol viazaný takýmto výrokom vynesným pri vyhlásení rozhodnutia a keďže v zákonnej lehote upravenej v § 151 ods. 1 O.s.p. odporca trovy konania nešpecifikoval a iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou tunaj. súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, trojmo.

Podľa § 205 ods.1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.